

THE LIFE STORY INTERVIEW

Project: E-MOTION - potential of hypersensitivity (2018-1-PL01-KA201-051033)

Nume: TEUTA AJDINI JEGENI

Varsta: 57

Gen: Female

Oras: Skopje – Macedonia de Nord

Vocatie: Actrita la Academia de Arta

Amintirea #1

Copilaria – eu in familie

Povesteste-mi, te rog, despre copilaria ta.

- 1. Ce experiente din copilarie consideri ca au fost mai placute si care ti s-au parut mai dificile?**

Cuvantul copilarie are cea mai frumoasa semnificatie, pentru ca presupune sinceritate, inocenta, frumuseti, iubire. Din fericire, copilaria mea a fost plina de iubire, fara multe jucarii scumpe, in afara de una sau doua papusi, in schimb am avut multi prieteni si tovarasi de joaca. Ne jucam foarte mult pe strada, tot felul de jocuri si activitati, care nu mai sunt cunoscute de generatiile tinere. Ne jucam, dar ne si certam intre noi, insa treceam repede peste asta. Bineinteles, erau si momente neplacute, certuri intre prieteni pentru o papusa sau o nedreptate in joc, insa, peste toate, imi amintesc dragostea parinteasca, care nu mi-a lipsit niciodata. Nu am avut nici un fel de violenta in familie, ceea ce ma face sa ma simt foarte bine. Nu pot sa spun ca am fost un copil extrem de sensibil, dar am un anmit nivel de sensibilitate si acum, la fel cum nu sunt schimbari in felul in care traiam emotiile in copilarie. Presupun ca au fost unele influente ale sensibilitatii in activitatile mele de copil. Am primit multa iubire in copilarie, mi-am impartit hainele cu prietenele, uneori aveam cate un conflict din cauza asta, fiindca nu aveam destul de multe ca sa dam tuturor, chiar am daruit prietenilor din lucrurile mele, din jucarii, pot spune ca am fost un copil cu multe emotii si multa responsabilitate. M-am simtit adesea atinsa de nedreptate, poate de acuzatii diverse de acasa sau de nedreptati din jocurile cu prietenii, dar am stiut cum sa reactionez un pic mai puternic pentru a-mi demonstra inocenta. Cred ca nu am facut nicio nedreptate cuiva, poate doar neintentionat sau ceva foarte mic, insa stiu ca nu am vreut sa comit vreo nedreptate si, de aceea, reactionam mereu intr-o maniera mai exagerata pentru a ma proteja. Tipam, plangeam si eram mai galagioasa pana demonstrem ca am dreptate; acum sunt mai temperata. Pot sa spun ca cele mai mari acuzatii le primeam de la mama, care credea deseori ca eu eram cea care a facut o nedreptate, poate datorita unei mentalitati cu totul diferita, pe care a mostenit-o din cercul ei sau din educatia pe care a primit-o de la mama ei vitrega ce crescuse orfana, sau poate pentru ca eu eram fata; nu s-ar fi purtat asa cu cei doi frati ai mei.

2. In ce mod crezi ca erai asemanatoare celor de varsta ta? Dar diferita?

In ceea ce priveste asemanarile fata de cei de varsta mea, cred ca eram relativ la fel, ca nivel financiar, al felului politicos si respectuos de a fii, totusi, erau si multe diferente, pentru ca proveneam dintr-o familie complet diferita de alte nationalitati, dintr-o mentalitate complet diferita, insa copiii nu prea stiu cum sa distinga diferentele astea prea bine. Stiam ca am o

multime de prieteni si voiam sa imi mai fac prieteni, inasa aici am avut acele interdictii parentale, plus educatia, care imi dicta cu cine sa ma joc, iar asta nu mi-a placut. Imi aduc aminte cateva lacrimi din copilarie, cand nu puteam avea ceea ce imi doream in acel moment, iar tata nu zicea un „nu” ferm, dar stiam ca asta e raspunsul. Intr-o zi a venit la noi un vecin care vindea lucruri aduse din strainatate. Avea niste papuci care imi placeau foarte mult, inasa erau foarte scumpi. I-am luat si i-am aratat mamei spunandu-i ca as vrea sa mi-i cumpere, desi stiam ca nu are cum... Intre timp i-a cumparat prietena mea, care mi-a spus ca i-a cumparat fiindca isi permite. Totusi, imi amintesc ca nu am fost invidioasa pe ea. Imi aduc aminte destul de bine evenimentul, si faptul ca am plans mai degraba fiindca mama a zis ca o sa mi-i cumpere, dar mi-a transmis din priviri ca nu poate sa mi-i ia, am plans mai mult din cauza situatiei create si nu din gelozie pe prietena mea ca ea si-a permis, iar eu nu.

3. Ce anume te facea sa te simti mandra de tine? Ce era dificil pentru tine?

Eram mandra de experientele mele, mandra de profesia tatalui meu, de oportunitatea alor mei de a se exprima in fata prietenilor lor un pic mai mult decat o faceau acestia; aveam o tendinta, un talent care ma facea sa fiu un pic diferita de ceilalti, ma laudam de multe ori ca eu cunosc societatea mai larga si imitam personaje facandu-i pe ceilalti sa rada. Sunt mandra de oportunitatea pe care mi-a oferit-o familia, de a fi inconjurata de multi oameni, de rude; noi fiind o familie mare, casa noastra era mereu plina. Iar eu ma imprieteneam cu toti cei care ne treceau pragul. Si am avut mereu multe de invatat de la acesti oameni. Ma simt mandra de faptul ca am avut oportunitatea sa ii duc pe prietenii mei in locuri in care nu puteau merge cu parintii lor, i-am dus la rudele mele si le-am oferit ocazia sa se bucure de beneficiile pe care le aveam. Pentru ca tatal meu era actor, un actor cu o cariera buna, iar eu eram prezenta constant la locul sau de munca, i-am facut si pe ceilalti sa fie interesati si sa se bucure de teatru, un loc din care puteai sa inveti foarte multe. Sunt mandra de relatia dintre mine si tatal meu, o relatie diferita de cea cu mama, care era mai apropiata de fratii mei. Pot sa descriu relatia ca pe o stare de mandrie si respect nespus. El a murit foarte devreme, dar m-a lasat cu un bagaj, o poveste pe care rareori o poate avea cineva.

4. Privind inapoi, ce ti-ai dori sa schimbi din copilaria ta, daca ai putea?

Desigur, posibilitatea de a ma inapoia in trecut nu exista, insa mi-ar fi placut sa am siguranta de sine pe care o am acum, sa am oportunitatea de a exterioriza aceasta autoritate care m-ar fi ajutat in copilarie, insa, din moment ce nu a fost posibil la momentul potrivit, resimt o nostalgie, dar totusi pot sa imi numesc copilaria „foarte frumoasa”.

Amintirea #2

Educatia: scoala – studiile

Te rog, povesteste-mi despre perioada studiilor.

1. Ce experiente din acea perioada consideri ca au fost mai frumoase si pe care le gasesti ca fiind mai dificile?

Cand aveam sase ani, parintii au decis sa ma inscrie la gradinita. Dupa ce am absolvit gradinita, a urmat inscrierea in clasa intai. Imi amintesc foarte bine invatatoarea, care ma tinea in clasa cate patru ore, numele ei era Jordanka. Am devenit repede eleva ei preferata si nu a avut niciodata o atitudine diferita fata de mine, chiar daca eram singura albaneza din scoala. A fost o perioada frumoasa, in timpul comunismului, cand nu se faceau diferente, iar oamenii ma faceau sa ma simt egala cu prietenii mei. Apoi, din clasa a cincea am avut o profesoara complet diferita, dar care s-a purtat cu mine la fel ca prima, iar eu am fost un elev excelent.

2. In ce mod crezi ca erai asemanatoare celor de varsta ta? Dar diferita?

Mereu am fost implicata in activitati artistice, si nu numai, ma implicam in activitati noi, jucam volei chiar daca nu ma pricepeam, practicam sporturi chiar daca nu eram in forma, fiind un pic mai plinuta. Eram foarte activa in general, dar nu in mod diferit fata de ceilalti de varsta mea, am fost un elev exemplar, insa in special participarea la activitatile artistice a fost ceea ce ma diferentia in ochii profesorilor si colegilor, caci aveam un talent pe care ceilalti nu il aveau. Dupa ce am terminat scoala elementara, am absolvit cu succes si liceul. Dupa liceu, a venit vremea sa ma inscriu la facultate. Nu stiu cum am ratat momentul auditei pentru universitate, dar pentru ca imi propusesem oricum sa devin actrita, autoritatea institutiei

teatrului albanez a aflat ca sunt fiica unui actor care a lucrat acolo. M-au invitat sa lucrez pentru ei, in special pentru ca nu existau actrite albaneze care sa fi terminat Academia de arte. Asa ca am decis sa aplic pentru job. Teatrul avea nevoie de actrite. Am reusit sa iau postul si am continuat sa lucrez acolo aproape un an. Dupa aceea am dat piept cu noua generatie de actori barbati, care tocmai absolvisera Academia de arte dramatice, deci erau foarte educati. Am realizat atunci ca nu sunt tratata egal, ca femeie, cu barbatii; e adevarat, nu aveam siguranta lor de sine, dar nu intelegeam in ce fel sunt asa diferita. Lucram ca sa imi intretin familia, in urma decesului tatalui meu in urma cu cativa ani. Eram responsabila, iar familia mea chiar avea nevoie de banii pe care ii aduceam. Am vrut sa plec, inasa am fost convinsa sa raman, chiar daca nu aveam studiile de specialitate, inasa eu voiam sa am studiile absolvite. Intr-o zi le-am spus ca nu ma simt bine in situatia asta. Poate ca am fost un pic prea feminista, cu o energie de a lupta mereu pentru ceea ce vreau, fara sa imi fie frica de nereusita. Eram sigura ca voi avea succes acolo, la academie, ca aveam talentul necesar, asa ca mi-am dat demisia si m-am inscris la urmatoarea auditie de la academie. Am avut un succes extraordinar, am fost imbratisata de profesori, care nu s-au gandit niciodata ca sunt albaneza si nu pot reusi, mi s-a recunoscut succesul si am fost felicitata si de colegii mei macedoneni.

3. Ce anume te facea sa te simti mandra de tine? Ce era dificil pentru tine?

Ma simt mandra ca sunt prima femeie albaneza care a absolvit Academia si sunt mandra de puterea pe care am avut-o, de a face fata provocarilor, a fricii ca nu aveam un venit atunci, in plus, m-am simtit egala celorlalti, intr-o perioada in care studiile erau mai dificil de urmat; am vrut sa imi onorez radacinile, locul din care provin, Debar, unde femeia a reusit intotdeauna sa isi urmeze calea, educatia, si nu a ramas in urma niciodata.

4. Daca ai putea sa schimbi ceva din perioada educatiei tale, care ar fi acel lucru?

Daca ar fi sa schimb ceva, cred ca ar fi din perioada scolara, cand ar fi trebuit sa am mai multa responsabilitate, as fi pus accentul pe toate subiectele, fara sa ma axez doar pe usurinta cu care trec prin materii, as fi fost mai dedicata anumitor subiecte, care m-ar fi ajutat mai departe sa fiu mai pregatita pentru a raspunde intrebarilor copiilor mei. As fi fost poate un pic mai pregatita astfel, pentru ca traseelor sunt diferite de al meu si nu ii prea pot ajuta la studii.

Totusi, sotul meu m-a completat in privinta asta, eu fiind mai inclinata spre literatura si lectura.

Amintirea 3#

Viata profesionala

Te rog, povesteste-mi despre profesia ta.

1. Ce experiente poti sa numesti ca fiind cele mai frumoase si pe care le consideri mai dificile?

Pot sa spun ca mi-am oferit prioritate in viata mea, am fost preocupata de, nu pot sa zic cariera, fiindca o cariera incepe mai tarziu, insa am avut mereu o dedicare pentru profesia mea. Am muncit din greu, am avut multe angajamente si proiecte unul dupa altul, dorinta de a fi mereu prezenta si implicata, poate si pentru ca eram obisnuita sa am multe angajamente si din perioada studiilor si nu voiam acum sa pierd vreunul. Cea mai frumoasa experienta a fost atunci cand am facut primii pasi pe scena, a fost ceva ce imi doream de ani de zile, inca de cand eram in scoala elementara. Cea mai dificila experienta a fost atunci cand nu aveam studiile speciale pentru actorie, m-am simtit prost fiindca toata lumea terminase cursurile Academiei de arta, iar eu nu am putut datorita situatiei economice, fiind nevoita sa muncesc ca sa imi intretin familia. Insa, acum lucrez in academie si sunt foarte fericita pentru succesul pe care il am.

2. In ce mod crezi ca erai asemanatoare colegilor si prin ce crezi ca erai diferita?

I Am fost singura actrita albaneza a Academiei de arta din Skopje, Macedonia de Nord atunci.

3. Ce te facea sa fii mandra? Ce era dificil pentru tine?

Sunt mandra ca am fost prima femeie albaneza care a absolvit Academia de arta si asta m-a facut sa ma simt si mai mandra, faptul ca am terminat si studiile de specitate. Iar asta mi-a permis sa ajung in multe roluri principale, sa castig multe trofee.

4. **Daca ai putea sa schimbi ceva din aceasta perioada, care ar fi acel lucru?**

As fi schimbat o multime de lucruri, insa nu erau in puterea mea. Am intrat intr-o perioada de tranzitie, cand m-am hotarat sa imi creez propria familie, sa devin mama, sa am grija de familia mea. Capacitatea mea de a schimba lucrurile nu era mare, pentru ca nu depindea doar de mine, depindea de sistem, de schimbarile politice, de perioada de democratie, cand aveau loc multe transformari. Probabil suna ca o scuza, ca m-am descurcat in felul asta datorita perioadei, insa e adevarat ca mi-ar fi placut sa vad cum as fi actionat intr-un alt interval de timp, dar din moment ce asta nu era in mainile mele... ma consider prea neputincioasa sa schimb ceva.

Amintirea 4#

Familia, prietenii, apropiatii

Povesteste-mi, te rog, despre relatiile tale apropiate.

1. Ce valorizezi cel mai mult intr-o relatie? Ce era/ este inca o sursa de dificultati?

Daca valorizez ceva in relatiile cu ceilalti, fie in cele apropiate sau cele profesionale ori sociale, in primul rand este umanitatea. Nu caut un beneficiu personal, ci este primul aspect la care sunt atenta atunci cand creez apropiere sociala, caci daca e sa vorbim despre familie, familia este un dat, un dar de la Dumnezeu, si mereu incerci sa imbunatatesti relatiile, sa gasesti ceva frumos in cei apropiati, sau sa iti imbunatatesti tu atitudinile si comportamentul fata de ei. Insa, atunci cand vorbim de relatii interpersonale, pe care le alegi, din societate, dintre colegi... asta este ceea ce apreciez, umanitatea.

2. Relatiile tale difera de cele ale cunoscutilor?

Indiferent de schimburile intelectuale si emotionale pe care le am cu ceilalti, incerc mereu, prin abilitatile pe care le am, prin sfaturi, prin intreaga mea fiinta, sa ajut intr-un fel si sa gasesc ceea ce mai frumos in celalalt si sa ma concentrez pe asta, pentru a ma bucura de prezenta sa. Desigur, asta nu e usor, insa am ceva ce alti oameni probabil nu au. Capacitatea de a observa si a evidentia, uneori de la prima intalnire, ceea ce este important pentru persoana respectiva, iar asta ii face sa se simta confortabil. Ii vad in interior. Asta este un instinct pe

care il am si pe care as vrea sa il mai slefuiesc, sa il dezvolt, in sensul ca sunt mereu atenta la aceasta capacitate a mea, sunt precauta intai sa il observ pe celalalt, cum se comporta, cum se raporteaza la lucruri, pentru a-l primi apoi in familie si a-i oferi oportunitatea sa devina un prieten apropiat.

3. Ce iti ofera bucurie/ satisfactie in raport cu cei dragi?

Imi ofera bucurie sa ii am, sa am incredere in ei, sa aiba incredere in mine, cand nu avem secrete unii fata de ceilalti.

4. Care este cea mai grea parte in a construi si a mentine o relatie?

Cred ca este dificil de intretinut o relatie, necesita energie si timp, si nu cred ca multi sunt dispusi la asta; este nevoie sa fii alaturi, sa fii foarte aproape, sa stii sa pastrezi discutiile confidentiale, sa ai empatie pentru problemele prin care trece celalalt. Eu sunt foarte atasata emotional de oameni, sufar pentru ei, ma stresez, iar cand cineva apropiat are probleme, traiesc asta intens si imi este greu sa gestionez... de aceea am si spus ca nu este usor de sustinut o relatie, ca nivel de energie implicata.

Amintirea 5#

Lumea mea interioara: hobby-uri, pasiuni, vise

Povesteste-mi, te rog, de spre lumea ta personala, intima

1. Ce poti sa numesti drept „lumea ta”, acolo unde te simti cel mai „acasa”?

In ceea ce priveste lumea mea interioara si a fi eu insami, cea mai mare placere o regasesc in mediul social, undeva unde sa nu fiu superioara, nu am nevoie de asta, desi inevitabil devin asa la un moment dat, unde sa fiu inconjurata de persoanele iubite si unde sa ma pot exprima liber si sa ma simt iubita si auzita, si sa ii fac la randul meu pe ceilalti sa se simta bine. Intotdeauna prefer sa selectez acele persoane pe care sa le am in preajma, cu care sa glumesc si sa ma simt bine, facandu—le pe ele sa se simta bine. Asta este placerea mea cea mai mare, cand vreau sa ma relaxez, si sa ma eliberez de viata de zi cu zi. Deseori vreau sa ma plimb, sa merg pur si simplu si sa vorbesc cu mine insami; ma pricep si sa scriu, chiar daca nu

ma exprim prea bine, insa atunci cand iau stiloul intru intr-un flux si totul curge. Insa nu fac asta des, ma gandesc mult la ceea ce vreau sa scriu, insa cand ajung sa notez nu imi mai amintesc exact, nu stiu sa pastrez ideile astea undeva ca sa le folosesc mai tarziu, dar poate o sa reusesc la un moment dat.

2. Ai pasiuni sau hobby-uri pe care sa le urmezi?

Ca hobby, imi plac aceleasi lucruri ca in copilarie, cand invatam sa lucram manual sau sa facem podoabe. Deseori ma bucura atunci cand fac ceva ce implica florile, sa ofer in dar ceva ce am creat, imi place sa pictez, sa decorez cum simt, poate ca asta este sufletul meu artistic. Imi doresc sa fac mai multe donatii, imi face placere sa donez. Imi place deasemenea sa gatesc, sunt o mama obisnuita, ca majoritatea, dar ma mai si plictisesc de asta, fiindca copiii mei sunt cam mofturosi uneori. De cand eram mica, mama m-a lasat in bucatarie sa ma implic in gatit, si nu prea am o alta afinitate. Mi-ar placea sa cant cu prietenii mei, am ureche muzicala, insa nu stiu sa cant bine.

3. De crezi ca iti place sa faci acete lucruri?

Nu stiu, poate datorita faptului ca toate aceste lucruri imi ofera o mare placere emotionala, ma fac sa ma simt bine.

TEMA

- **Privind inapoi la viata ta ca fiind o poveste, cu scene si capitole, si extinzand-o intr-un viitor imaginar, poti distinge o tema, o idee sau un gand care strabate intreaga poveste? Care ar fi acesta?**

As vrea sa schimb niste lucruri la mine, insa parca sunt mai puternice decat mine. Sunt o mama probabil cam posesiva cu copiii mei, emotionala, ma ingrijorez uneori mai tare, daca nu raspund la telefon imi mai vin niste ganduri negative, ca s-a intamplat ceva... Asta e un aspect la care lucrez, desi nu am prea multe rezultate. Poate ca experienta si contactele foarte multe cu oamenii, accesul la atatea informatii, ma cam deruteaza, si incerc deseori sa ma eliberez de ele.

ALTELE

- Ce altceva ar trebui sa stiu pentru a intelege povestea ta de viata?

Sa fiu cine sunt astazi a insemnat sa trec, asa ca toata lumea, prin diferitele etape de viata, copilăria, adolescența, profesia, familia, societatea. Toate aceste aspecte fac parte din viața mea, m-au creat, m-au construit și m-au pregătit pentru viața cu care ma confrunt. Insa, cel mai frumos lucru care mi s-a intamplat, in viața mea interioara, un factor important care ma influenteaza, este profesia. Profesia mea, care s-a creionat in interiorul meu de foarte timpuriu sau mi-a fost desemnata, daruita de Dumnezeu, sau a aparut din talentul meu mostenit, care m-a facut sa imi creez personalitatea, si m-a facut sa privesc lucrurile din unghiuri diferite. Aceasta se datoreaza si faptului ca am jucat multe personaje, diferite, le-am adus la viața cu foarte multa implicare profesionala. Am imbratisat acele roluri, iar cand faci asta cu profesionalism si dedicare, le manifesti in cel mai bun mod posibil, caci publicul le simte si iti simte sinceritatea cu care joci, nu il poti pacali. Personajul isi trage seva spirituala din trasaturile sale construite, dar si din ale mele. Am jucat multe roluri, de la regine la cersetoare, prostituate, iar aceasta experienta mi-a oferit oportunitatea sa ma pun in locul multor categorii de oameni, sa ii inteleg mai bine si poate sa incerc sa le ofer niste sfaturi pertinente la nevoie, caci atunci cand primești sfaturi de la cineva care a trecut prin experiente asemanatoare are o alta valoare, te simți inteles. Multumesc lui Dumnezeu ca mi-a oferit o asemenea capacitate de iubire, de a-i asculta si intelege pe ceilalti, si ii multumesc deasemenea pentru ca mi-a daruit curajul sa spun „da”, sa observ oportunitatile si sa le urmez, si sa transmit celorlalti ca fiecare are posibilitatea sa faca ceea ce isi doreste si iubeste.